

РЕШЕНИЕ

№ 3828

гр. София, 12.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110201772 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Е. А. М., ЕГН ***** чрез неговия упълномощен процесуален представител – адв. П. Н. от АК-Сливен срещу наказателно постановление № 111/15.09.2022 г., издадено от Антон Томов Славчев - председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ, обн. в ДВ бр. 7 от 19.01.2018 г./ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 200,00 /хиляда и двеста/ лева за нарушение на чл. 39 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ.

В депозираната въззивна жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за

цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен и незаконосъобразен. Липсва искане за присъждане на разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия по делото закон.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от гл. юрк. Вероника Иванова, с пълномощно по делото, която оспорва жалбата и пледира за пълна доказаност на вмененото административно нарушение. Претендира се и присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № ПР-168/17.06.2022 г., съставен от Р. М. К. – ст. инспектор в дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН и в присъствието на свидетелите Владимир Симеонов Недков и Марина Маринова Тинкова, е констатирано, че жалбоподателят Е. А. М., в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПКОНПИ – общински съветник в община Сливен, не е подал декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ за промяна на предходно декларираните обстоятелства в законоустановения едномесечен

срок по чл. 39 ЗПКОНПИ, считано от вписването му на 20.07.2021 г. в ТРРЮЛНЦ като управител на търговско дружество „Ай Трейд Бг“ ЕООД, ЕИК 206590877, а именно до 20.08.2021 г., който ден е бил присъствен /петък/.

Процесната декларация е била подадена едва впоследствие на 12.05.2022 г., констатирано е закъснение от над осем месеца.

В акта е отразено, че на 21.08.2021 г. в гр. София са били нарушени разпоредбите на чл. 39 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ, същият е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, след редовното призоваване на нарушителя и предвид последващото му неявяване без да сочи уважителни причини, като препис от него е връчен лично на М. на 29.06.2022 г. чрез съответните общински власти.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 111/15.09.2022 г. от Антон Томов Славчев - председател на КПКОНПИ, с което на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Е. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 200,00 /хиляда и двеста/ лева за нарушение на чл. 39 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ.

Препис от оспореното НП е връчен лично на въззивника на 17.01.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган, видно от поставения печат върху нея.

При съвкупната преценка и интерпретация на събраните по делото гласни и писмени доказателствените средства този съдебен състав намира, че по еднопосочен начин са доказани обстоятелствата, свързани с факта на твърдяното нарушение, времето, мястото, неговия механизъм и авторство. Показанията на актосъставителя Р. К. следва да се кредитират с доверие, въпреки липсата на ясно съхранен спомен, лесно обяснимо с естеството на заеманата длъжност и констатирането на множество аналогични нарушения, имайки предвид, че същият потвърждава фактическите констатации в АУАН,

намиращи се в пълна кореспонденция с останалите приобщени писмени доказателства, а това обезпредметява тяхното отделно аналитично обсъждане. Нещо повече – между страните не се спори по фактите, а единствено досежно приложимите процесуален и материален закон.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приобщените по делото писмени доказателства, относими към назначаването на актосъставителя и наказващия орган на съответните длъжности, в т.ч. и оправомощаването на първия от тях от ръководителя на ведомството да съставя актове за нарушения на ЗПКОНПИ.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. В тази връзка, не се споделя възражението в жалбата за некоректно фиксиране на мястото на

процесното нарушение в АУАН и НП, имайки предвид, че същото се изразява в бездействие и съгласно константата практика на съдилищата е довършено там, където е следвало да бъде извършено дължимото правно действие – подаването на изискуемата декларация в седалището на КПКОНПИ, находящо се в гр. София. Ето защо, твърденията на въззивника и неговия процесуален представител, че меродавен за визирания обективен съставомерен белег е начинът на подаване на декларацията са изцяло несъстоятелни.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на твърдяното нарушение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна. В контекста на изложеното, не се споделя очертаната в жалбата трактовка за изчисляване на 3-месечния срок за съставяне на АУАН. Същият започва да тече от момента на установяване на нарушителя и неговия автор, като в конкретния случай това е било сторено едва при извършената на 01.06.2022 г. справка в ТРРЮЛНЦ, копие от която е приложена по делото, поради което изготвянето на акта на 17.06.2022 г. е в съответствие с изискванията на закона и попада в рамките както на тримесечния, така и на едногодишния срок. Обстоятелството, че регистърът е публичен не поражда задължение за административните органи да извършват ежедневни справки с оглед установяване на евентуална промяна в декларираните от лицата по чл. 6, ал. 1 ЗПКОНПИ обстоятелства, което на практика е и обективно невъзможно, отчитайки значителния им брой. До извод в противната насока не се достига и с оглед некоректно позоваване в жалбата на разпоредбата на чл. 40 от посочения нормативен акт, доколкото задължението на Комисията по ал. 2 в двумесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 38 и 39 да публикува на [интернет страницата](#) си декларациите на лицата, заемащи висши публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок, тълкувана систематично с предходната ал. 1, е предпоставено именно от изпълнението на задължението на органа по избора или назначаването в

едномесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 36, ал. 1 и чл. 39 да публикува на интернет страницата си декларациите на лицата, заемащи висши публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок. Фактически данни за подобна инициатива от страна на органа по избора или назначаването в конкретиката на настоящия казус отсъстват, а това препятства достигането до обосновано умозаключение, че компетентните административни органи са узнали за нарушението в предходен темпорален момент.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Е. А. М. е ангажирана на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, като му е наложено административно наказание „глоба“ размер на 1 200,00 /хиляда и двеста/ лева за нарушение на чл. 39 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ.

По делото е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят Е. А. М., в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПКОНПИ – общински съветник в община Сливен, не е подал декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ за промяна на предходно декларираните обстоятелства в законоустановения одномесечен срок по чл. 39 ЗПКОНПИ, считано от вписването му на 20.07.2021 г. в ТРРЮЛНЦ като управител на търговско дружество „Ай Трейд Бг“ ЕООД, ЕИК 206590877, а именно до 20.08.2021 г. /петък/, с което на 21.08.2021 г. в гр. София закономерно от обективна страна е бил осъществен съставът на чл. 39 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ. Изискуемата декларация е била подадена едва впоследствие на 12.05.2022 г., констатирано е закъснение от над осем месеца.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, която предвижда отговорност за лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа

обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на несъзнавана непредпазливост. Нарушителят не е предвиждал извършването на деянието и не е съзнавал неговия обществен опасен характер, но е бил правно задължен да стори това, като в конкретния случай не са налице пречки от обективно или субективно естество, които да препятстват протичането на изискуемата от закона съзнателна дейност.

По отношение на наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 1 200,00 /хиляда и двеста/ лева, съдът намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ е относително определена в границата от 1 000 до 3 000 лв. В конкретния случай административнонаказващият орган е обсъдил добросъвестно обуславящите отговорността обстоятелства и обосновано е наложил наказание малко над предвидения от закона минимален размер, отчитайки демонстрираното противоправно бездействие, продължило над 8 месеца. Възражението в жалбата, че обсъденият период е ирелевантен не се споделя от настоящия съдебен състав, доколкото същият е показател за завишената степен на обществена опасност на деянието и поради това законосъобразно е отчетен като самостоятелен отегчаващ факт. Ето защо, определеното наказание не е явно несправедливо, пропорционално е на извършеното нарушение, като същото е от естество да изпълни и легитимните цели на санкцията по чл. 12 ЗАНН. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 ЗАНН: *“Не се допуска определяне на наказание под най-ниския предел за наказание глоба”*, поради което е юридически невъзможно същото да бъде индивидуализирано и под фиксирания в закона минимум.

Не са налице и изискуемите от закона предпоставки за третиране на процесния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая се прави по

законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визирания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН “маловажен случай” е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно “други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид. Касае се за констатирано продължително бездействие, над 8 месеца, с което жалбоподателят М. е пречатвал установяването на обстоятелствата, касателно декларирането на имущество и интереси, а това неминуемо е рефлектирало неблагоприятно върху постигането на целите по чл. 2, т. 2 и т. 3 ЗПКОНПИ - създаване на гаранции, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите, както и предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него, поради което нарушението не може да бъде толерирано чрез приемането му за маловажно не само за целите на индивидуалната, но и за целите на генералната превенция, които са диалектически свързани и не следва да се конкурират.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на

административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана в съответствие с материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски, съобразявайки изрично отправеното искане в очертаната насока. Предвид изхода на делото, отчитайки незначителната степен на неговата фактическа и правна сложност, както и осъщественото процесуално представителство на въззиваемата страна пред СРС, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, жалбоподателят М. следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 106 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 111/15.09.2022 г., издадено от Антон Томов Славчев - председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ, обн. в ДВ бр. 7 от 19.01.2018 г./ на жалбоподателя Е. А. М., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 200,00 /хиляда и двеста/ лева за нарушение на чл. 39 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ, **като правилно и законосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, жалбоподателя Е. А. М., ЕГН ***** да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото

имущество разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____